בס"ד

# יום ג', י"ח באדר א' תשנ"ז (25 פברואר)

"עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם,
יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי עתידם"

אבא קובנר, 1978

[המשך מאתמול...]

כשהתגלה שמשו של אברהם אבינו לצבוע בעולם, ראו
כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליו, וכו' כל משפחות
האדמה מתברכות בו, והמליכו את אברהם עליהם לנשיא
אלוקים ונעשה אב המון גוים.
ומה היתה יציאתו של אברהם אבינו? שפשר בכל עבודה זרה
ונעשה עבד לה' לבדו, וציווה את בניו ובתו אחריו
לשמור דרך ה' לעשות צדקה ומשפט.

יצא ממנו ישמעאל ואל אבה בדרכי אביו, נתגאש מן
היצרולה והלך לו והניח את היצרולה ליצחק אחיו.
יצא מיצחק עשו שהפר חוק, ואצל ורצח ונאף, ועשה
כל מיני מעשים מגעילים. אפילו רצה לרשת את שני
הגוללות. וה' ציווה את הברכה ליעקב לבדו והולך בתום,
ובל מעשיו בקדושה ובטהרה ובאהבת כל הבריות ה'.

ראה עשו כי ממאנ לא ניתן לו, וכי ליעקב ניתנה הקטורה
ועם הברכה. הלך לו מפני הבושה את ארץ שעיר, אבל לא
נתגאל מירושת אביו שאינה שלו. וישכום (= שנאל) עשו את יעקב
משלמת עולם, משלמה של קנאה במי שפאל ליהיש בדין
ובכבוד. והוא חשב שהירושה הזו טיפול ליהן בעדינה ולאל משפט.

הדבר ידוע של עשו לקחום ביעקב כי הנה לא נוח ולא
ישן שומר ישראל. ויבקש את הקללה מאת הנין. נתגאש
מקבת הנין מן הנוק מה הנצל כי אמרו:

"עולם לא נוח לבני אשר מלכו של עולם
תובף עליו בכל היום."

(להמשך מחר בע"ה)

יום נעים!